

Dr. Temesváry Géza: Le kell zárni a várost és nem szabad hagyni egy darab sertést kivinni innen.

Dr. Szalay József rendőrfőkapitány: Most is ezer darab sertés hizik a városban.

Reitzer Lipót: Ha Szegeden nem lehet maximális árért kapni, Pestről kell hozatni szalonnát és zsírt.

Somogyi Szilveszter: Kérdés, hogy a második rekvirálás milyen hatással volt a sertéshizlálásra és lehet-e számítani arra, hogy mégis hizlálnak?

Felkiáltások: Nem. Ki van zárva.

Somogyi Szilveszter: Hoznak-e most sertéseket és milyenek azok?

Felkiáltások: Közepesek. Zsirsertések nincsenek köztük.

Kiss Gyula: Meg kell állapítani, hány ellátatlan ember él a város területén. Ezek részére — az egész körülbélül 40.000 emberre tehető — kell aztán gondoskodni zsirról és szalonnáról.

Dr. Temesváry Géza szerint rövid hirdetményben kellene felszólítani a lakosságot, hogy mindenki, aki zsiradék tekintetében közellátásra szorul, jelentkezzen.

Balogh Károly a budapesti vásárcsarnoki árjegyzékből megállapítja, hogy Budapesten a zsír kilogramja 9 korona 40 fillér.

A bizottság nagy többsége ezután nagy szótöbbséggel elfogadta Balogh javaslatát és így az áremelést javasolja a polgármesternek.

Dr. Szalay József rendőrfőkapitány közölte a bizottsággal, hogy a közönség köréből igen sok panaszt hallott, hogy egyes vendéglőkben, különösen a másodrangúakban, az ételneműk ára tulságosan magas. A panaszok következtében ő beszerezte az összes szegedi vendéglők déli és esti étlapját és megállapította, hogy néhány másodrangú vendéglőben ugyanaz az ételnemű jóval drágább, mint a nagy éttermek bármelyikében. Néhány városban már történt is intézkedés a vendéglői étlapok szabályozására. Az intézkedés alapelve, hogy a vendéglőket osztályozzák és az olyan élelmiszerekből készült ételneműk árait, amelyek ára már maximálva van, bizonyos keretek között meghatározzák. Kérde, szükségesnek tart-e a bizottság Szegeden is ilyen intézkedést?

Az ármegállapító bizottság egyhangúlag szükségesnek találta a vendéglői ételek árainak maximálását. A főkapitány legközelebb értekezletet tart ebben az ügyben az érdekeltekkel és ennek alapján teszi meg előterjesztéseit.

Bolgár hivatalos jelentés

Szófia, január 22. A bolgár vezérkar jelenti: *Macedóniai front:* Bitoliától (Monashtir) északnyugatra szórványos ágyuzás és csekély gyalogsági, gépfegyver- és akneharc. A Cserna könyökében gyöngye tüzési tevékenység. Egy német járőr behatolt az olasz árkokba s az ellenségnek veszteségeket okozott. A Csernától keletre és Moglenica vidékén egyes pontokon jelentéktelen ágyuzás, gépfegyver-, gyalogsági és akneharc. A Vardar mentén gyöngye tüzési tevékenység, a Struma hosszában járőrök csatározása és szórványos ágyutüzelés.

Romániai front: Az Aldunán Galactól keletre nem történt figyelemreméltó esemény.

A Ház elfogadta a koronázási törvényjavaslatokat.

(Saját tudósítónktól.) A képviselőház hétfőn kezdte meg érdemleges tárgyalásait. A hétfői ülés napirendjén a koronázási javaslatok voltak, amelyekkel az első és második olvasásban végeztek. Az ellenzék majd mindegyik javaslatnál állított szónokot. Az ülés incidensek nélkül folyt le. A Ferenc József emlékének megörökítéséről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál az ellenzék részéről először Polónyi Géza, majd Holló Lajos szólalt föl. Az ő következtetéseikkel azonban — ami nem először történt meg — szembeszállt gróf Apponyi Albert. Balogh Jenő igazságügyminiszter általános helyeslések közben jelentette ki, hogy a kormány is osztozik Apponyi nézetében.

Szász Károly elnök háromnegyed tizenegy órakor nyitotta meg a képviselőház ülését. Bemutatta gróf Teleki József levelét, amelyben bejelenti érsekújvári képviselői mandátumáról való lemondását. Az új választás iránt meg fogja tenni a kellő intézkedéseket. Három összeférhetetlenségi bejelentés érkezett: Muslay Gyula képviselő összeférhetetlenségi bejelentése önmaga ellen, továbbá báró Daniel Gábor kétféle bejelentése szintén önmaga ellen. Mind a hármat kiadják az összeférhetetlenségi állandó bizottságnak.

A napirend első pontja a király megkoronázásáról szóló javaslat általános tárgyalása.

Illés József előadó ismerteti és elfogadásra ajánlja a javaslatot.

Urmánczy Nándor: Láttam a szent koronát. Mélyszégyen megilletődéssel néztem Mátyás templomában, a Lorettói kápolnában. Lelkém mély megindulás fogta el, amikor láttam a magyar nemzet multjának, küzdelmeinek élő tanuját. Előre odaadta szívét a királynak, a királynénak és annak a kedves kis fiúcskának. A képviselők kötelessége örködni, hogy árnyék ne essék erre a szeretetre. Figyelmeztetni kell a tanácsadókat, hogy kötelességeiket lelkiismeretesen teljesítsék, hogy eltűnjenek azok a jelek, amelyek a régi kormányzás szellemének a fennmaradását jelzik. Nem is említve a multat, a jelennek minden igazságtalanságát meg kell szüntetni. Magyarországon csak magyar nemzeti politikát kell és szabad csinálni és a királynak meg kell adni mindazokat a felségjogokat, amelyek alapján ezt a politikát érvényesítheti. Fiatal uralkodónk közvetlenül meggyőződhetett e nemzet szeretetéről. Nyitott szemmel meggyőződhetik hogy két trónjának legbiztosabb támasza a magyar nemzet. (Ugy van, ugy van.) A kormány nagy mulasztást követett el, amikor a trónváltás és a koronázás alkalmával nem törekedett a nemzet vágyait és igényeit teljesíteni. A magyar királyt koronázták meg és mégis a koronázás legtöbb aktusánál a régi copf szerint történt minden, az osztrák császárt helyezték előtérbe, IV. Károly magyar király megérkezik Budapestre a koronázásra és a vasutnál I. Károly osztrák császár himnuszával fogadják. Honvéd tábornok tesz jelentést a királynak és a királyt I. Károly néven üdvözlí. A királyi pár a koronázó templom elé vonul és a mikor odaér, ott is a császári himnusz hangjaival üdvözlí. Kevés kárpótlás ezért az, hogy később a templomban és az eskütételnél elhangzik a magyar himnusz is. A hitlevelet az osztrák császár, mint magyar király adja ki. Az esküt az osztrák császár, mint magyar király teszi le. A konfuzióknak valóságos fuziója ez.

Magyarországon IV. Károly király az ur, Csakis őt illeti meg minden fejedelmi jog és minden fejedelmi eselekedet. A koronázásnál bebizonyult, hogy nemcsak nemzeti jogain-

kat, de királyunk felségjogait is ki kell még küzdeni. A mi minden háztulajdonosnak jogában volt, a mi minden polgár megtehetett a koronázás napján azt nem tehetette meg a mi szeretett ifjú királyunk, hogy tündérmese palotájára kitűzhesse az ősi nemzeti lobogót. (Viharos helyeslés a baloldalon.) Fel kell világosítani a mi sok jóakarattal eltelt királyunkat, hogy a koronázás alkalmával az ő tudta nélkül sérelmek estek rajtunk, fel kell világosítani arról, hogy a hadsereg kebelében is a büszke magyarságon súlyos sérelmek estek. Ha őszintén, nyíltan, bátor szívvel informálják a királyt, akkor önként megadja a nemzetnek azt, a mi a nemzeté. A törvényjavaslatot elfogadja. (Helyeslés.)

Gróf Apponyi Albert: Mindenekelőtt azt a reményét fejezi ki, hogy a most megkoronázott király uralkodása véget fog vetni a régi zavaró jelenségeknek. Együtttes érdeke ez mindazoknak a tényezőknek, amelyek ennél a kérdésnél figyelembe jöhetnek. Szívesebben időzik azoknál a jelenségeknél, a melyek azt a reményt alapozzák meg, hogy új éra következik, amely a tökéletlenségeket és hiányokat kiküszöböli és visszaszerzi a magyar királyi jogok kizárólagosságát és ezzel visszadja a királyt magának a nemzetnek. Ennélfogva szívesen átengedi magát annak a magasztos és lélekemelő benyomásnak, amelyet a koronázás bántó jelenségek dacára is a szívekben keltett. Csak egy körülményre akarja a Ház figyelmét felhívni. Azt szeretné tudni, arra kérne választ, hogy miért nem hívták meg a koronázásra a szövetséges államok uralkodó családjait is? Minden koronázásra meghívtak a barátságos viszonyban levő uralkodóházak. Akihez szerencsénk volt és aki iránt az egész magyar nemzet szeretettel viseltetik, a bolgár király nem meghívás folytán jött közénk, de amint ő magát kifejezte, mint magyar főur jelent meg a koronázáson. Kérdésére nézve felvilágosítást kér, nehogy a magyar koronázás nemzetközi jelentőségére bármilyen homály boruljon. (Helyeslés a baloldalon.)

(Az igazságügyminiszter a koronázásról.)

Balogh Jenő igazságügyminiszter a kormány nevében válaszol az elhangzott észrevételekre. Mindannyian, — mondotta — akik a történelmi tradíciókat tiszteljük, különös elégtétellel tekinthetünk vissza a koronázás szertartására. Meg van győződve arról, hogy egyes zavaró momentumok, amelyek talán felmerültek, teljesen elenyésző jellegűek a koronázás lelkesítő és évtizedekre kiható hatásához képest. Ilyen történelmi időkben azt hiszi, hogy akkor tölti be feladatát, hogyha csak a magasztos momentumokra utal és a zavaróakra nem terjed ki. Egyet ért abban Apponyival, hogy a magyar koronázás nemzetközi jelentősége semmivel sem csekélyebb, mint bármelyik más koronázás. Ennélfogva azt, hogy a szövetséges uralkodóházak nem hívtak meg, nem tekintheti más körülményből eredőnek, mint a világháború óriási okaiból.

A bolgár király ott volt! A temetésen ott voltak!

A világháborúra való tekintettel arra kellett magunkat elhatározni, hogy a koronázás területileg is szűkebb körben folyjék le.

Meg van győződve arról, hogy az új korokban, amelynek első alapját e törvényjavaslatban teszik le, a király és a nemzet vállvetve, teljes egyetértéssel, teljes megértéssel dolgozik a hazáért. (Helyeslés a jobboldalon.) Ebben a hitben kéri a javaslat elfogadását.

A Ház általánosságban, majd részleteiben is elfogadta a javaslatot.

Következett a hitlevélről és esküről szóló törvényjavaslat tárgyalása. Illés József előadó